

вимъ и това, ами ты го не разликуваш ни отъ простый-а елей, кой-то сѣ благословава на все-нощницѣ-тѣ срецо празникъ или сѣ зема отъ кандило-то, кое-то е предъ нѣкожъ иконѣ или мощи, та сѣ прави кръстъ по чело-то на вѣрнѣ-тѣ, кое-то означава дѣховнѣ радость а тѣй и благословъ на оногоя, кого-то празнуватъ вѣрнѣ-тѣ.

Но значеніе-то на скето-то миро е свѣтъмъ друго. Него е пророкъ Мойсей, споредъ слово-то божіе, най първый излѣзъ на главѣ-тѣ на брата си Арона, кога-то го гди старѣшина надъ свещеницы-тѣ въ Израйла; а другій пророкъ Самуилъ е направилъ това сѣщо-то на Саула и на Давида, като ги помаза за царева. Старѣшини-тѣ свещенически и цареви-тѣ споредъ законъ-а а пророцы-тѣ юдейски и израилски споредъ особеннѣ заповѣсть божію приимахъ това тайнственно помазваніе отъ рѣцѣ-тѣ на други пророцы или старѣшини свещенически, кое-то знаменувало, че слѣзва на тѣхъ Дѣхъ божій, чрезъ кого-то владицы-тѣ свѣршаватъ тайны-тѣ, цареви-тѣ царуватъ и пророцѣ-тѣ пророкуватъ. Еврейска та рѣчь „месіа“ и гръцка-та „Христосъ“ значатъ: помазанникъ. Това име е дадено на сынъ божій въ троякій смислъ: като на пророкъ на небесный-а си отецъ, като на царъ надъ Израйла и надъ потомцы-тѣ Давидовы, и най послѣ като, на старѣшина свещеническій, кой-то замѣни свещеницы-тѣ юдейски, кои-то приносахъ жертва, като принесе самъ-си себе си на жертва за грѣхове-тѣ человекѣски.